

Maksimalpromille ved Udskrivning paa Grundværdi; Maksimalpromillen for Udskrivning paa Ejendomsskyldsværdi bliver herefter 3.

Den Del af Amtsrepartitionsfondens Fornødenheder, der herefter ikke vil blive dækket ved Udskrivning paa Amtsraads-kredsens faste Ejendomme, tilvejebringes ved Ligning paa Amtsraads-kredsens Sognekommuner, saaledes at en Trediedel af Beløbet fordeles efter Folketal, en Trediedel efter Indkomsten i den enkelte Sognekommune og en Trediedel efter Amtsraads-frie Skøn.

Af den som Bilag 1 aftrykte Oversigt vil det ses, hvorledes en Anvendelse af den i Forslaget fastsatte Maksimal-Grundskyldspromille 4 vilde virke i de enkelte Amtskommuner i Skatteaaret 1928—29. Det fremgaar heraf af 4 Amtsraads-kredse (Roskilde, Sorø, Præstø og Assens) i Øjeblikket anvender en Grundskyldspromille, der ligger under 4, medens Grundskyldspromillen i de øvrige 17 Amtskommuner ligger over 4 (fra 4,72 i i Københavns Amt til 9,20 paa Bornholm). En Anvendelse af Maksimalpromillen 4 i de 17 Amtskommuner vilde medføre, at et Beløb af c. 7 Millioner Kroner af Amtsskatterne overflyttes fra fast Ejendom til Kommunerne.

Bilag 2 udviser, hvorledes Forslaget i Skatteaaret 1928—29 vilde virke videre paa Beskatningen i Sognekommunerne i en enkelt Amtsraads-kreds (Ringkøbing). Efter Forslaget skulde der lignedes 333,000 Kr. paa Kommunerne i denne Amtsraads-kreds, — jfr. Bilag 1 — og da Ringkøbing Amtsraad hidtil ikke har benyttet Bestemmelsen i § 50 i Landkommunalloven af 6. Juli 1867, vilde de 333,000 Kr. betyde en tilsvarende Stigning i Sognekommunernes Udskrivning — en Stigning der er angivet procentvis i Bilag 2. Fordelingen af Beløbet mellem de enkelte Sognekommuner er foretaget efter Forslagets Regler, dog saaledes at den Trediedel, der skulde fordeles efter Amtsraads-frie Skøn, er fordelt efter Indkomst. Til Sammenligning viser Bilagets sidste Rubrik, hvilket Beløb der vilde falde paa de enkelte Kommuner, saafremt de 333,000 Kr. fordeltes i Forhold til disses Grundværdi med Tillæg af $\frac{3}{4}$ Ejendomsskyldsværdi.

Som det vil ses af Bilag 2, vil Stigningen i den enkelte Sognekommunes Skatteudskrivning efter Forslaget ikke blive helt ringe, og man har for at lempe her-paa foreslaaet indført en 3-aarig Overgangsperiode for de Amtskommuner, hvor

Grundskyldspromillen nu er over 4, saaledes at Bestemmelsen om Maksimalpromillen først fuldt ud træder i Kraft i Skatteaaret 1932—33, medens Amtsraadene i de mellemliggende Skatteaar kan forhøje Maksimalpromillen i 1929—30 med indtil $\frac{3}{4}$ af Forskellen mellem den nugældende Promille og Maksimalpromillen, i 1930—31 med indtil $\frac{2}{4}$ og i 1931—32 med indtil $\frac{1}{4}$ af den nævnte Forskel.

Iøvrigt bemærkes med Hensyn til de enkelte Paragraffer:

Til § 3.

Der er i Slutningen af Paragraffen indsat en Bestemmelse om, at det for Bornholms Vedkommende har sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler om Fordelingen mellem Købstæder og Land af den for disse fælles Amtsfonds Udgifter. Herefter bidrager Købstæderne til Udgifterne ved Vejvæsenet i Forhold til det deres Jorder paahvilende Hartkorn, samt med en Trediedel, for saa vidt angaar de øvrige af Fondens Udgifter, dog med Undtagelse af Forrentning og Afdrag af den Gæld, som indtil 1850 er paadraget Øens Vejvæsen til Statskassen, hvor Købstædernes Andel kun udgør en Trediedel, jfr. Lov 21. Januar 1857 sammenholdt med Landkommunallovens § 34 og Købstadkommunallovens § 36. Medens Købstædernes Andel af Udgiften fordeles mellem Købstæderne efter disses Folketal, sker Udskrivningen af den Landet paahvilende Andel efter de til enhver Tid gældende Regler for Amtsbeskatning, efter Forslaget altsaa dels ved Udskrivning paa fast Ejendom, begrænset af Maksimalpromillens Størrelse, dels ved Ligning paa Sognekommunerne i det i Forslagets § 3, 2. Stk. angivne Forhold.

Til § 4.

For at Lovforslagets Formaal ikke skal kunne gøres illusorisk derved, at der af Sognekommunerne paalignes de faste Ejendomme en uforholdsmæssig Del af Kommunens Udskrivningsbeløb, er der i denne Paragraf fastsat, at Bidraget til Amtskommunen skal lignedes efter de samme Regler (Ligningsforhold) som de sognekommunale Skatter, nemlig paa fast Ejendom og efter Formue og Lejlighed, dog med den Begrænsning, at højst Trediedelen af Bidraget til Amtskommunen maa lignedes paa fast Ejendom. Der er derhos i Paragraffens andet Stykke hjemlet Sognekommunerne den samme Adgang til Revision af Ligningsforholdet inden-